

serne med det for Øje. Dertil kommer en anden Ting, at der endda er en Mulighed for, i hvert Tilfælde efter manges Mening, at Krisen i dette Tidsrum kan mildnes ved en Prisstigning udefra, med Udspring i Amerika. Herom er der selvfølgelig ingen, der kan skønne sikkert i dette Øjeblik.

Paa den anden Side maa man sige, at Muligheden for selve Krisens Forløb er saadan, at det meget vel kan tænkes, at Produktionen vil lammes rent kapitalmæssigt set langt ud i Fremtiden, og at der derfor kan komme svære Eftervirkninger, der vil strække sig ud over det Tidsrum, hvor der er kommet Overensstemmelse mellem det nye Prisniveau og Kronekursen. Men alt taget i Betragtning skulde jeg dog mene, at der er adskilligt, der maner til at koncentrere Bestræbelserne om den nærmeste Tid, ogsaa dette, at man derved holder adskilligt oppe, som vil gøre Eftervirkningerne lempeligere. Derfor vil vi fra vor Side laane villigt Øre, hvis der kan findes forsvarlige Former for Anvendelsen af en Del af Arbejdsløshedsfondens Midler til ligeleg Støtte for de Industrier, som maatte blive haardest ramt, saafremt der derigennem kan skabes Sikkerhed for, at en Hjælp i den værste Overgangstid kan holde et betydeligt Antal Arbejdere i Arbejde, som ellers vilde blive arbejdsløse.

Jeg skal med disse Bemærkninger sige, at vi fra vor Side gerne vil anbefale dette Lovforslag til meget hurtig Behandling. Det ærede Medlem Hr. Slesbager havde saa mange Indvendinger, saa man fik det Indtryk, at der næsten ingen Ende var paa de Vanskeligheder, der skulde fremdrages overfor Lovforslaget. Jeg tror ikke, at det er den rigtige Maade at behandle det paa. Man skal behandle dette Lovforslag som det, det er: et Forslag til Afhjælpning af Arbejdsløsheden paa et begrænset Omraade, et Forslag, som heller ikke giver sig ud for at være mere, men et Forslag, der kan gennemføres hurtigt, og som, hvis alt tilrettelægges paa rigtig Maade, kan give et betydeligt Bidrag i dette Øjeblik til Nedgang i Arbejdsløsheden.

Jeg lagde Mærke til i det ærede Medlem Hr. Slesbagers Tale, at da han sagde det meget rigtige, at det kom an paa at holde Arbejdet i det private Erhvervsliv i Gang, da nævnte han ikke andre Midler dertil end dette: vi maa have nye Overenskomster med Nedgang i Lønningerne med det samme. Jeg vil dertil gerne sige, at jeg kan ikke tænke mig, at nogen vil være imod, at Arbejdere og Arbejdsgiverne indenfor en Virksomhed ud fra fælles økonomiske Interesser

bliver enige om noget saadant. Det vilde være overordentligt fornuftigt og i visse Tilfælde sikkert ogsaa nyttigt for Arbejderne, det vil ingen kunne bestride. Men det er jo ikke en Opgave i dette Øjeblik for Staten. Det ærede Medlem Hr. Slesbager kan dog ikke ønske, at Staten skal gribe ind. Er det en Statsopgave? Nej, det ærede Medlem ønsker jo selv, at Staten ikke griber regulerende ind overfor disse Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Derfor tror jeg, at det ærede Medlem her begynder ved den forkerte Ende. Det, det kommer an paa, naar man ser praktisk paa, hvorledes Forholdene ligger her i Landet overfor Kronestigningen og de Følger, der kan komme deraf, er dette, at man hurtigst muligt søger at faa de dalende Priser til at øve Indflydelse paa Pristallet. Jeg har den Opfattelse, at al fornuftig Valutapolitik i dette Øjeblik, naar Erhvervene har taget det Standpunkt, at Kronen skal i Pari — maaske vil der være adskillige, der senere fortryder det, det skal jeg se bort fra —, vil bestaa deri, at man siger: Ned med Prisene! Det vil betyde Forkortelse af den Tid, der medgaar, indtil Prisniveauet kommer i Overensstemmelse med den nye Kronekurs. Det vil betyde, at Erhvervslivet saa hurtigt, som det overhovedet er muligt, igen kan komme over paa rentabel og sund Grund.

Socialministeren (Borgbjerg): De stærke, til Dels haanende, Ord, der er faldet fra de to Ordførere for Partiet Venstre og det konservative Folkeparti — det ærede Medlem Hr. Slesbager brugte Udtrykket „Sabotage overfor en bestaaende Lov“, og han brugte Ordet „Lapperi“; det ærede Medlem Hr. Christmas Møller brugte Ordet „Narresut“ —, disse Ord rammer ikke mig, de rammer Arbejdsudvalget, hvis Indstilling jeg helt igennem har fulgt. Jeg gør det ærede Medlem Hr. Slesbager opmærksom paa, at de rammer Mænd som Direktør Jensen-Sønderup og Landstingsmand Hauch, og jeg gør det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opmærksom paa, at hans Ord rammer Mænd som Næstformanden i Arbejdsgiverforeningen, Ingeniør Einar Jørgensen, Raadmand, Tømrermester Silius Johansen, Piano-fabrikant Søren Jensen o. s. v. Jeg gør opmærksom paa, hvem Ordene rammer, dermed tror jeg, de vil være magtesløse og døde ude i Agitationen.

Indholdet af de to ærede Medlemmers Taler var det, at dette Lovforslag ikke er tilstrækkeligt. Deri er jeg enig med dem, det afskaffer ikke al Arbejdsløshed her i